

„Când L-au văzut deci arhieriei și slujitorii au strigat, zicând: Răstignește-L! Răstignește-L! Zis-a lor Pilat: **Luați-L voi și răstigniți-L, căci eu nu-I gădesc nici o vină. Iudeii i-au răspuns: Noi avem lege și după legea noastră El trebuie să moară, că S-a făcut pe Sine Fiul lui Dumnezeu. Deci, când a auzit Pilat acest cuvânt, mai mult s-a temut. Și a intrat iarăși în pretoriu și I-a zis lui Iisus: De unde ești Tu? Iar Iisus nu i-a dat nici un răspuns. Deci Pilat i-a zis: Mie nu-mi vorbești? Nu știi că am putere să Te eliberez și putere am să Te răstignesc? Iisus a răspuns: N-ai avea nici o putere asupra Mea, dacă nu ți-ar fi fost dat ție de sus. De aceea cel ce M-a predat ție mai mare păcat are.**

Deci Pilat, auzind cuvintele acestea, L-a dus afară pe Iisus și a șezut pe scaunul de judecată, în locul numit pardosit cu pietre, iar evreiește Gabbata. Și era Vinerea Paștilor, cam la al șaselea ceas, și a zis Pilat iudeilor: Iată Împăratul vostru. Deci au strigat aceia: Ia-L! Ia-L! Răstignește-L! Pilat le-a zis: Să răstignesc pe Împăratul vostru? Arhieriei au răspuns: Nu avem împărat decât pe Cezarul. Atunci L-a predat lor ca să fie răstignit. Și ei au luat pe Iisus și L-au dus ca să fie răstignit. Și ducându-și crucea, a ieșit la locul ce se cheamă al Căpățâni, care evreiește se zice Golgota, unde L-au răstignit, și împreună cu El pe alți doi, de o parte și de alta, iar în mijloc pe Iisus. Iar Pilat a scris și titlu și l-a pus deasupra Crucii. Și era scris: Iisus Nazarineanul, Împăratul iudeilor! Deci mulți dintre iudei au citit acest titlu, căci locul unde a fost răstignit Iisus era aproape de cetate. Și era scris: evreiește, latinește și grecește.

Și stăteau, lângă crucea lui Iisus, mama Lui și sora mamei Lui, Maria lui Cleopa, și Maria Magdalena. Deci Iisus, văzând pe mama Sa și pe ucenicul pe care Îl iubea stând alături, a zis mamei Sale: **Femeie, iată fiul tău! Apoi a zis ucenicului: Iată mama ta! Și din ceasul acela ucenicul a luat-o la sine.** După aceea, știind Iisus că toate s-au săvârșit acum, ca să se împlinească Scriptura, a zis: Mi-e sete.

Deci iudeii, fiindcă era vineri, ca să nu rămână trupurile sâmbăta pe cruce, căci era mare ziua sâmbetei aceleia, au rugat pe Pilat să le zdrobească fluierile picioarelor și să-i ridice. Deci au venit ostașii și au zdrobit fluierile celui dintâi și ale celui alt, care era răstignit împreună cu el. Dar venind la Iisus, dacă au văzut că deja murise, nu l-au zdrobit fluierile. Ci unul din ostași cu sulița a împuns coasta Lui și îndată a ieșit sânge și apă. Și cel ce a văzut a mărturisit și mărturia lui e adevărată; și acela știe că spune adevărul, ca și voi să credeți.”
(Ev. Ioan 19, 6-11, 13-20, 25-28, 31-35)

Crucea este dătătoare de viață, semnul biruinței, ajutor în nevoi, binecuvântare și simbol; în același timp și “semnul și locul în care ne întâlnim cu Hristos” după cum spunea Pr. Galeriu. De ce oare trebuie să ne întâlnim cu Hristos în acest loc al Crucii? Ce ar putea să ne determine să rămânem cu ochii ațintiți spre Mântuitorul răstignit?...

Pentru simplul fapt că de acolo izvorăște învierea, viața, împăcarea și răscumpărarea noastră din întunericul lumii acesteia! Este clipa mântuirii, este simbolul vieții!... Dar **cum privim către Cruce?** El, chiar și răstignit, ne privea cu blândețe, cu compasiune, cu milă, cu dragoste... Iar noi de cele mai multe ori privim cu răceală, cu indiferență sau fără sentimentul că El - Hristos, Fiul Omului- se jertfește și pentru mine.

Totodată și **dovada că suntem iertați dacă ne recunoaștem greșelile, suntem binecuvântați dacă cerem ajutor** și rămânem credincioși dacă ne răstignim “eu”-ul pentru a-I urma Lui.

Și **dacă vom urma Lui, vom câștiga sufletul!**... A-ți pierde sufletul pentru Hristos și Evanghelie înseamnă “nebulie” în lumea acesta. “Nebunia” de a refuza păcatul, “prostia” de a te îngriji să plăci Domnului, “ciudățenia” de a te cerceta pe tine însuși, și chiar refuzul de a progresa, de a fi în ton cu moda. Poate oare lumea aceasta să-mi ofere ceea ce nu-mi poate dărui Hristos?... Pot eu explica cu cuvintele mele taina credinței celor ce nu vor să cunoască bucuria Harului sau lacrima rugăciunii?... Este ca și cum aș încerca să explic unui om ce nu are nici un interes pentru mașini, cât de frumos este condusul sau confortul oferit de o marcă de vârf...

De ce oare mulți nu sunt interesați de aceste minuni ce trăim noi cei ce vrem să fim credincioși?... Probabil pentru faptul că **Dumnezeu nu oferă faima, bogății și desfătări de care vrem să ne “bucurăm”!** Rămânem prea pământești ca să putem realiza că **suntem creați pentru Rai, pentru o Împărăție Cerească;** sau poate prea slabi să ne înțelegem că “trupul, temându-se de ispite, se face prieten păcatului” după cum scria Sf. Isaac Sirul.

Dar lumea ce poate să-mi ofere?... Fericire veșnică? Nu!... Cunoașterea Tatălui Ceresc?... Nu! Mântuirea sufletului? Nu!...

Doar experiențe prin care să mă cunosc, să Îl cunosc și să Îi cunosc spre a putea înțelege că trăiesc cu adevărat atunci când cred, când iubesc, când mă rog și când slăvesc pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh...

Gând bun la început de an școlar: "Este în firea lucrurilor ca un tânăr să fie curios. **Fiți curioși!** Cât se poate de curioși. În știința voastră, în setea voastră de carte, în setea voastră de educație, fiecare unde îl trage inima, dar **nu lăsați curiozitatea să umble acolo unde este în primejdie.** Oricât ai fi de curios, nu-ți vei pune mâna într-un cuib de vipere." Mitrop. Bartolomeu Anania

BUCURIA DARULUI LUI DUMNEZEU ȘI MISIUNEA DE A VALORIFICA BINECUVÂNTAREA DUMNEZEIASCĂ – partea a II-a

Astfel, am prezentat contextul românesc și misiunea Bisericii Ortodoxe Române. Am conturat un tablou ce prezintă dinamica vieții religioase în țara noastră, explicând faptul că după o lungă perioadă de comunism, în care activitatea Bisericii era interzisă în spațiul public, a fost foarte dificil să-i faci pe oameni să înțeleagă rolul Bisericii în societate. **Biserica trebuie să fie neutră, dar nu indiferentă.** Este **responsabilitatea Bisericii să se implice în viața societății**, întrucât **Biserica ocupă un loc de frunte în societate, având scopul transfigurării societății.**

Pentru Biserica Ortodoxă Română, unul dintre cele mai importante mijloace pentru a actualiza mesajul Evangheliei lui Hristos este constituit de media, existând un centru de presă, cu următoarele componente: televiziunea și radioul Trinitas, ziarul Lumina, agenția de știri Basilica, biroul de presă. Campaniile media și protocoalele de cooperare cu diverse instituții de prestigiu din țară reprezintă un alt aspect al dimensiunii sociale a Bisericii. Este laudabilă **colaborarea dintre Patriarhia Română și Televiziunea Națională** în vederea ajutorării sinistraților afectați de inundații, dar și **cooperarea cu Academia Română și cu alte instituții** care constituie adevărați vectori de orientare. Teologia trebuie să comunice astăzi, cu mult curaj, cu asumare și promovare a identității proprii, într-un limbaj accesibil și adaptat lumii în care trăim.

Teologia nu trebuie să-și impună punctul de vedere, ci trebuie să propună, cu răbdare și cu perseverență, **soluții sigure la crizele existențiale cu care se confruntă oamenii.** Teologia îi poate ajuta pe cei care-și caută sensul vieții, să înțeleagă faptul că **doar în Biserică, se poate găsi pacea și bucuria, statornicia și veșnicia.** Astfel, chiar dacă la prima vedere, vocea Bisericii nu este ascultată și nu este prea mult luată în considerare, totuși, în timp, prin implicare și deschidere față de oameni, Biserica își poate consolida un loc deosebit de important, având o voce puternică în societate, oamenii ajungând să recunoască Biserica drept o autoritate valoroasă și demnă de ascultat și de consultat în problemele delicate existente în viața personală, dar și în cea publică. Se poate vorbi așadar, de o „**Teologie publică**”, o Teologie care poate ajuta oamenii să-și actualizeze principiile credinței în viața practică, în spațiul public. Ceea ce m-a impresionat în mod deosebit de plăcut a fost **stilul în care se predă la Oxford.** Cursurile sunt foarte bine organizate, profesorii sunt foarte receptivi și foarte deschiși, încurajând pe fiecare cursant să-și mărturisească propria părere și chiar dacă o părere este total diferită de cea a profesorului, prin argumente și prin dialog se poate crea o atmosferă de reală dorință de analiză și de dezvoltare a subiectului respectiv.

Profesorii sunt foarte bine pregătiți, iar în cazul în care studenții le adresează o întrebare care-i depășesc, nu se sfiesc să recunoască faptul că nu s-au gândit până acum la respectiva abordare. Sub nici o formă nu se simt jigniți și nici nu încearcă să pară atotștiutori, ci dimpotrivă sunt smeriți și chiar te felicită la sfârșitul cursului pentru contribuția personală și pentru deschiderea a noi orizonturi și perspective la tema cercetată. Și colegii sunt foarte receptivi și deosebit de interesați, fiind captivați de noutățile învățate. După această frumoasă experiență educațională am rămas în suflet cu bucuria de a fi înțeles că **standardele internaționale sunt foarte înalte, dorința de cercetare științifică este foarte puternică, iar nivelul educațional este deosebit de avansat.**

Sper din tot sufletul să rânduiască Dumnezeu ca în viitorul apropiat să întâlnim și în sistemul educațional românesc o astfel de abordare interactivă, iar bursierii noștri să valorifice din plin experiențele academice de prestigiu, ca semn de recunoștință față de Dumnezeu care i-a binecuvântat cu aceste șanse unice și ca misiune de cercetare intelectuală, dar și de formare duhovnicească!

Drd. Alexandru Mălureanu (Impresii după participarea la Cursul de la Oxford, Marea Britanie, din luna august 2014)

*Lumea aceasta îl poate primi doar pe Antihrist, acum sau în oricare alta vreme. (...) Nu-i de mirare, atunci, că este dificil să fii creștin - nu este dificil, este imposibil. Nimeni nu poate accepta cu bună-știință un mod de viață care, cu cât este trăit mai autentic, cu atât mai mult duce spre autodistrugere. Și din această cauză ne răzvrătim mereu, încercăm să ne ușurăm viața, încercăm să fim creștini pe jumătate, încercăm să dobândim ce-i mai bun din ambele lumi. Până la urmă trebuie să alegem - fericirea noastră stă într-una dintre cele două lumi, nu în amândouă. (...) **Dumnezeu ne dă tărie să urmăm calea răstignirii; nu exista altă cale de a fi creștin.**"*

Părintele Serafim Rose (1934 – 1982)

Duminică, 21 septembrie 2014, după Sfânta Liturghie, facem pomenirea de 18 ani, cu parastas a părintelui Mihail Tătărâm. *Dumnezeu să-l odihnească!*

Programul săptămânii 14 – 21 septembrie 2014

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	14 septembrie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Înălțarea Sf. Cruci) – Pr. Ticu
Duminică	14 septembrie	18 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză – Pr. Ticu
Luni	15 septembrie	18 - 19 - Acatistul Sf. Arhangheli – Pr. Ticu
Marti	16 septembrie	- - Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	17 septembrie	9 - 11 - Sfințirea mică a apei – Pr. Ticu
Vineri	19 septembrie	9 - 11 - Slujba Sf. Maslu
Vineri	19 septembrie	18 - 19 - Slujba acatistului – Pr. Dragoș
Sâmbătă	20 septembrie	8 - 11 - Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr. Ticu
Sâmbătă	20 septembrie	17 - 18 - Vecernia Duminicii după Înălțarea Sf. Cruci – Pr. Dragoș
Duminică	21 septembrie	8 - 12 - Sf. Liturghie (luarea Crucii și urmarea lui Iristos) și parastas – Pr. Dragoș
Duminică	21 septembrie	18 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză – Pr. Dragoș